

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: J. Č., nar. xx. x. xxxx,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, sídlem Křížová
25, 225 08 Praha 5 (dále i ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 18. 2. 2021 proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 12. 2020 č. j. X o
invalidní důchod

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 3. 12. 2020 č. j. X a jemu předcházející rozhodnutí č. j. X ze dne 10. 8. 2020 se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení

Odůvodnění:

I.

Napadená rozhodnutí

1. Rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení č. j. X ze dne 10. 8. 2020 byl žalobci od 20. 8. 2020 odňat invalidní důchod podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) a ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, neboť dle posudku OSSZ Plzeň – město ze dne 22. 6. 2020 není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého

zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 30 %.

2. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, o nichž bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím žalované, kterým žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila výše uvedené rozhodnutí s tím, že žalobce není invalidní, neboť podle posudku České správy sociálního zabezpečení (dále jen „ČSSZ“) ze dne 22. 6. 2021 není od téhož dne invalidní. Jeho pracovní schopnost poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 30 %. Jedná se u něj o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který neomezuje fyzické, smyslové ani duševní schopnosti v takovém rozsahu, aby měly podstatný vliv na pokles pracovní schopnosti žalobce. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII (Postižení svalové a kosterní soustavy), odd. E (Dorzopatie a spondylopatie), položce 1b (Bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének s lehkým funkčním postižením) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20 %. Lékař ČSSZ ve shodě s lékařem OSSZ zvolil horní hranici uvedeného rozmezí, tj. 20%. Vzhledem k očnímu postižení zvýšil podle ustanovení § 3 odst. 1 citované vyhlášky tuto hodnotu o 10 % bodů a celkově tak pokles pracovní schopnosti činí 30 %. Lékař ČSSZ tak dospěl k závěru, že posudkový závěr OSSZ Karlovy Vary ze dne 22. 6. 2020 lze potvrdit, nejde o invaliditu, neboť nebyly shledány medicínské důvody ke změně posudkového závěru. K datu napadeného rozhodnutí ČSSZ ze dne 10. 8. 2020 po přehodnocení namítaných skutečností zdravotní stav účastníka řízení neodpovídal osobě invalidní, ale statusu osoby zdravotně znevýhodněné. S ohledem na to, že i po přezkoumání celkového zdravotního stavu činí pokles pracovní schopnosti účastníka řízení pouze 30 %, nejsou tak splněny podmínky pro trvání invalidity a námitkám nebylo možno vyhovět.

II.

Žaloba

3. Žalobou ze dne 18. 2. 2021 doručenou zdejšímu soudu dne 22. 2. 2021 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované, přičemž žalobu odůvodnil tím, že mu byl přiznán v červnu 2006 invalidní důchod 1. stupně, který mu byl odebrán v červnu 2020, ačkoli se jeho zdravotní stav zhoršuje. Žalobu upřesnil podáním ze dne 7. 3. 2021, v níž specifikoval své problémy související se zdravotním stavem a omezení z něj vyplývající. Uvedl, že se nachází ve výkonu trestu odnětí svobody a stručně se vyjádřil k lékařské péči, jež je mu v té souvislosti poskytována. Navrhl, aby napadená rozhodnutí byla zrušena a byl mu zpět přiznán invalidní důchod.
4. Žalobou napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno do vlastních rukou dne 4. 12. 2020, přičemž žalobce se obrátil podáním ze dne 25. 1. 2021 na Okresní soud v Karlových Varech žalobou, jíž se dle § 7 odst. 1 a 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní domáhal soudního přezkumu rozhodnutí o invalidním důchodu. Okresní soud v Karlových Varech však nepostupoval v souladu s ust. § 104b odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, a jak vyplývá z jeho sdělení ze dne 17. 3. 2021, žalobce pouze poučil, že pokud namítá svůj špatný zdravotní stav, může podat žádost o přerušení výkonu trestu odnětí svobody ze zdravotních důvodů. S ohledem na tuto skutečnost a s ohledem na to, že žalobce žalobu ke zdejšímu soudu následně podal i přes absenci usnesení, jež by mj.

obsahovalo poučení o možnosti podat žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve správním soudnictví, lhůtu k podání žaloby a údaj, u kterého věcně a místně příslušného soudu ji podat, posoudil soud žalobu doručenou zdejšímu soudu jako včasnou.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

5. Žalovaná dne 31. 3. 2021 ve svém vyjádření k žalobě navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen komise či PK MPSV), která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení. Uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 30. 11. 2020 vypracovaného pro účely řízení o námitkách lékařem žalované, který invaliditu žalobce posoudil tak, že se u něj jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zdp, avšak nejde o invaliditu podle § 39 odst. 1 zdp, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 30 % a s ohledem na zjištěný skutkový stav i nadále trvá na svém rozhodnutí, jež žalobce napadl žalobou.

IV.

Posouzení věci soudem

6. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

V.

Rozhodnutí soudu

7. Námitku žalobce týkající se toho, že u něj nedošlo ke zlepšení zdravotního stavu a odnětí invalidního důchodu proto není důvodné, shledal soud důvodnou.
8. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
9. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů [§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).

10. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 15. 6. 2021 za účasti lékaře z oboru neurologie, jemuž žalobce nebyl přítomen. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (3. 12. 2020) byl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, šlo o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %, doba platnosti (lhůta KLP) : trvale, vznikl ke dni 20. 2. 2006 trvá. Komise uvedla, že rozhodujícím zdravotním postižením je M. Scheuermann, kyfoskopioza TH a LS páteře, chronický vertebrogenní algický syndrom bederní páteří, ostatní zdravotní postižení: tupozrakost PO. Bylo vycházeno z lékařského nálezu PL Věznice Ostrov MUDr. J. M. ze dne 26. 2. 2020, neurologického vyšetření MUDr. T. M. ze dne 18. 6. 2020, psychiatrického vyšetření MUDr. K. Č. ze dne 9. 3. 2020, vyšetření páteře MUDr. M. H. ze dne 6. 3. 2020, ortopedického vyšetření MUDr. Vladimíra Žemličky ze dne 27. 2. 2020 a očního vyšetření MUDr. J. V. ze dne 8. 6. 2020. Datum vzniku invalidity prvního stupně 20. 2. 2006 trvá. Při posouzení zdravotního stavu žalobce při kontrolní lékařské prohlídce na OSSZ Karlovy Vary byla míra poklesu pracovní schopnosti zhodnocena 30 % podle kapitoly XIII, odd. E, položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s tím, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění. Byla špatně stanovena míra poklesu pracovní schopnosti, v položce 1b je rozpětí taxace 10-20 % a správně měla být zřejmě uvedena položka 1c a zvolena hodnota 30 % na dolní hranici taxace. V důsledku tohoto posouzení bylo rozhodnuto, že žalobce není invalidní a datum zániku invalidity je 22. 6. 2020- den jednání. Posudková komise MPSV není v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ ani s posudkovým hodnocením námitkového řízení a konstatuje, že u žalobce se jedná o středně těžké funkční postižení, závažné postižení jednoho nebo více úseků páteře, se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem, s poškozením nervu, popř. symptomatologie neurogenního močového měchýře, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení a některé denní aktivity jsou omezeny, Posudková komise přihlédla i k psychickým potížím a k postižení visu pravého oka, byl brán ohled i na dělnickou profesi, mimo to posuzovaný měl tento stupeň invalidity uznán od roku 2006, opakovaně byly provedeny KLP a jeho stav se jistě nezlepšil, jedná se o chronické postižení. Míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 35 % podle kapitoly XIII, odd. E, položky 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Z doložených lékařských nálezů nelze prokázat u ostatních uvedených onemocnění takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka pro použití § 3 odstavce 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. a není ani důvod pro použití § 4 odstavce 1 citované vyhlášky. Celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti činí 35 %. Pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není žalobce schopen práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, práce ve vynucené poloze, v nepříznivých klimatických podmínkách, je schopen lehčí práce s možností změny polohy sed, stoj, v příznivém klimatu, je schopen práce s dodržením výše uvedených obecných pracovních kontraindikací. K datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Datum vzniku dnem 20. 2. 2006 - trvá, platnost stanovena trvale, jedná se o chronické postižení. Při posudkovém hodnocení byly zohledněny všechny

námítky posuzovaného uvedené v žalobě.

11. Podle § 39 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a jestliže poklesla o nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
12. Podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. V této věci podmínky pro zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti nebyly PK MPSV shledány.
13. Podle § 38 písm. a) zákona 155/1999 Sb., o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
14. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného, jímž došlo k odnětí invalidního důchodu ode dne 20. 8. 2020 s odůvodněním, že dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Karlovy Vary ze dne 22. 6. 2020 i dle posudku lékaře ČSSZ ze dne 30. 11. 2020 není žalobce od 22. 6. 2020 invalidní. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 15. 6. 2021 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované se u žalobce jednalo o invaliditu prvního stupně, a proto je žaloba podaná důvodně. Soud proto napadené rozhodnutí žalované a jemu předcházející rozhodnutí rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s. ř. s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobce ke dni vydání uvedených rozhodnutí odpovídal prvnímu stupni invalidity, když míra poklesu jeho pracovní schopnosti činila 35 %, avšak lékařem OSSZ a lékařem ČSSZ byla přiznána pouze míra poklesu 30 %.
15. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí dle posudku PK MPSV ze dne 15. 6. 2021 i nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – nezměněný stupeň invalidity u žalobce. Vydáním nového rozhodnutí bude realizován tento rozsudek, když rozhodnutí o ponechání prvního stupně invalidity by byla vydala žalovaná již na základě posouzení zdravotního stavu žalobce

v rámci řízení správního orgánu prvního stupně či v řízení o námitkách. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s. ř. s.

16. O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšný žalobce, jenž nebyl ve sporu právně zastoupen, nepožadoval náklady řízení, a proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 16. 8. 2021

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně